

DVĚ STĚ LET TERORISMU USA: Přehledný seznam všech amerických válečných zločinů, teroru a válek (část 2: od války ve Vietnamu do současnosti)

Pokračování. [Část první.](#)

1966 - Guatemala. Američané dosazují svoji loutku Julia Cesara Mendeze Montenegro do čela vlády. Američtí vojáci vstoupili do země, byly uspořádány hromadné masakry indiánů, kteří se považovali za potenciální povstalce. Byly zničeny celé vesnice, proti poklidným zemědělcům se aktivně používal napalm. Po celém státě mizí lidi, aktivně se používá mučení, ke kterému američtí experti vyškolili místní policii.

1966 - Vojenská pomoc proamerické vládě Indonésie a Filipín. Navzdory krutosti represivního režimu Ferdinanda Marose na Filipínách (60 000 osob bylo zatčeno z politických důvodů, vláda oficiálně zaměstnávala 88 expertů na mučení) pochválil George Bush st. o několik let později Marose za „dodržování demokratických zásad“.

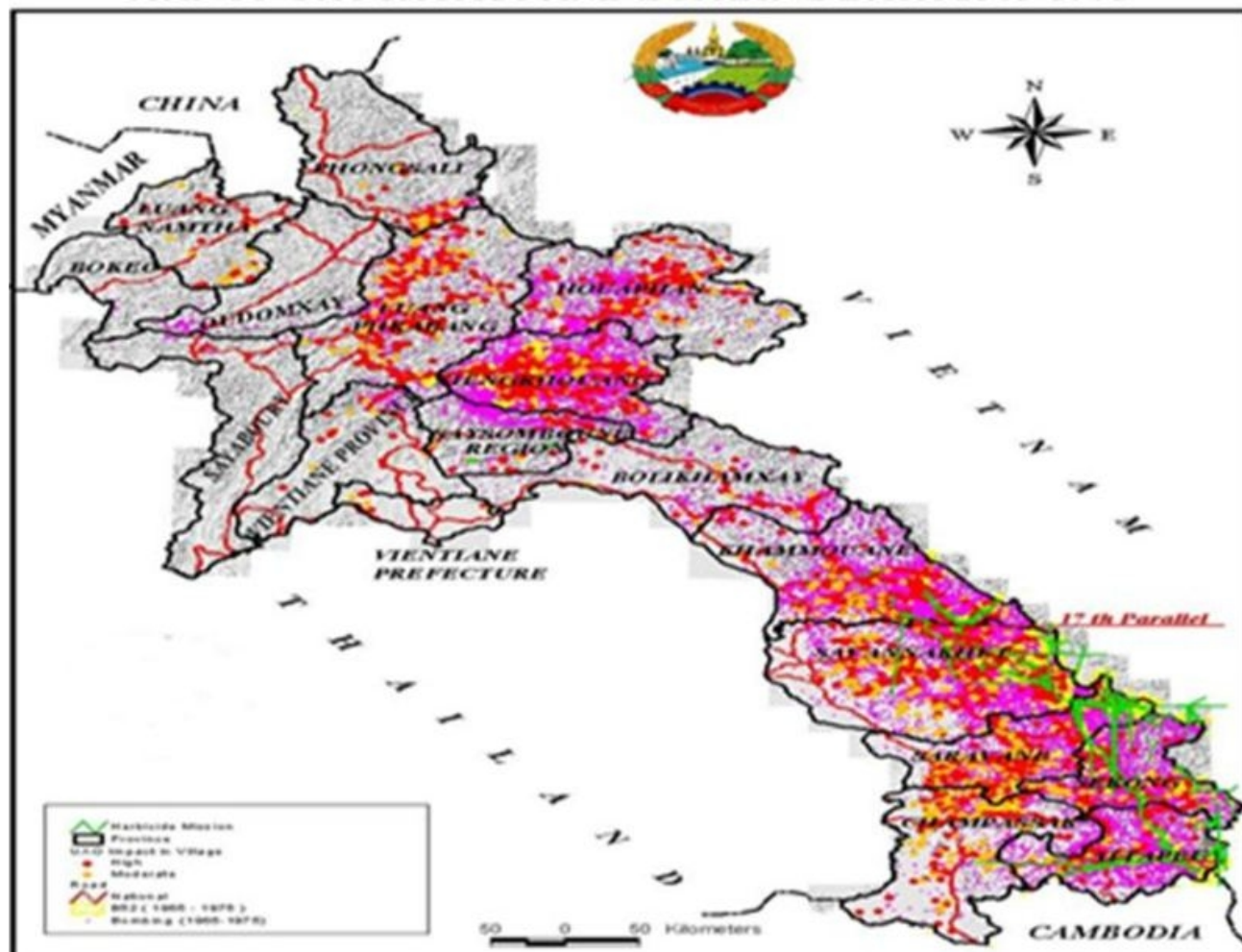
1967 - Když Američané viděli, že ve volbách v Řecku může vyhrát pro ně nevhodný Georgios Papandreou, podpořili vojenský převrat, který na 6 let ponořil stát do terorismu. Aktivně se využívalo mučení, vraždy politických oponentů Georgiose Papadopulose (který byl mimochodem agentem CIA a předtím nacista). Hned první měsíc své vlády nechal popravit 8 000 lidí. USA se přiznaly k podpoře tohoto fašistického režimu až v roce 1999.

1968 - Bolívie. Lov na slavnou revoluční gardu Che Guevary. Američané ho chtěli naživu, ale bolivijská vláda se tak bála mezinárodního protestu (Che Guevara se ještě během svého života stal kultovní postavou), že se rozhodla ho zabít rychle.

1970 - Uruguay. Američtí experti na mučení učí své dovednosti používat místní obhájce demokracie proti protiamerické opozici.

1971-1973 - Bombardování Laosu. Na tuto zemi bylo shozeno více bomb než na nacistické Německo. Na začátku února 1971 americko-saigonské jednotky (30 000 mužů), při podpoře amerických letadel z jižního Vietnamu napadly území v jižním Laosu. Eliminace populárního vládcu státu - prince Sahouneka, který byl nahrazen americkou loutkou Lol Noloyem, který okamžitě poslal vojáky do Vietnamu.

MAP OF UXO IMPACT AND BOMBING DATA 1965-1975

1971 - Americká vojenská pomoc při revoluci v Bolívii. Prezident Juan Torres byl nahrazen diktátorem Hugo Banzerem, který ihned poslal na bolestivou smrt 2 000 jeho politických oponentů.

1972 - Nikaragua. Americké síly vstupují do země kvůli podpoře vlády, příznivé pro Washington.

1973 – Chile. CIA zařídí převrat v Chile, aby se zbavila prokomunistického prezidenta. Allende byl jedním z nejvýznamnějších chilských socialistů a snažil se provést v zemi ekonomické reformy. Začal proces znárodnění klíčových odvětví ekonomiky, zavedl vysoké daně na činnost nadnárodních korporací a uložil moratorium na zaplacení veřejného dluhu. Důsledkem bylo, že se to vážně dotklo zájmů amerických společností (ITT, Anaconda, Kennecot a další). Poslední kapkou pro USA byla návštěva Chile Fidelem Castrem. V důsledku toho CIA dostala rozkaz uspořádat Allendeho svržení. Je ironií, že pravděpodobně poprvé v historii, CIA financovala komunistickou stranu (chilští komunisté byli mezi hlavními politickými konkurenty Allendeho strany). V roce 1973 chilská armáda, kterou vedl generál Pinochet, uspořádala státní převrat. Junta pozastavila ústavu, rozpustila Národní kongres, zakázala politické strany a masové organizace. Způsobila krvavý teror (v kobkách junty bylo zabito 30 000 chilských vlastenců a 2 500 se pohřešuje). Junta zrušila sociální a ekonomické úspěchy

národa, země se vrátila k latifundistas, podniky k jejich bývalým majitelům, nahradila škody zahraničním monopolům atd. Byly zrušeny vztahy se SSSR a jinými socialistickými státy. V prosinci roku 1974 byl Augusto Pinochet prohlášen prezidentem Chile. Antinárodní a antilidová politika junty vedla k prudkému zhoršení situace v zemi, zbídačení dělníků, výrazně se zvýšily náklady na bydlení. V zahraniční politice vojensko-fašistická vláda následovala vedení USA.

1973 - Jomkipurská válka. Sýrie a Egypt proti Izraeli. Amerika pomáhá Izraeli zbraněmi.

1973 - Uruguay. Americká vojenská pomoc při převratu, který vedl k totálnímu teroru po celé zemi.

1974 - Zair. Vládě byla zamítnuta vojenská podpora, cílem USA bylo obsazení přírodních zdrojů. Americe nevadí, že všechny peníze (1 400 000 dolarů) si přivlastnil Mobutu Sese Seko, vůdce země, také jí nevadí, že se aktivně podílí na mučení, věznění oponentů bez soudu, okrádá hladovějící obyvatelstvo atd.

1974 - Portugalsko. Finanční podpora pro-amerických sil ve volbách, a to kvůli zamezení dekolonizace země, kde po dobu 48 let vládl fašistický režim loajální USA. Na pobřeží Portugalska se provádí cvičení NATO ve velkém měřítku s cílem zastrašit soupeře.

1974 - Kypr. Američané podporují vojenský převrat, který měl vynést k moci agenta CIA Nikose Sampsona. Převrat se však nepovedl a dočasného chaosu využili Turci a napadli Kypr, kde založili vlastní stát.

1975 - Maroko okupuje za podpory americké armády západní Saharu, i přes odsouzení mezinárodního společenství. Za odměnu je Americe povoleno umístit vojenské základny v zemi.

1975 - Austrálie. Američané pomáhají nahradit demokraticky zvoleného premiéra Edwarda Vitlema.

1975 - Kambodža. Dvoudenní útok na Kambodžu, kde vláda zadržela americkou obchodní loď. Neoficiální příběh: Američané se rozhodli v zájmu obnovení image nepřemožitelné velmoci uskutečnit „reklamní válku“, i když byla posádka bezpečně propuštěna již po kontrole. Odvážné americké jednotky přitom skoro zničily loď, kterou zachraňovaly, ztratily několik desítek vojáků a několik vrtulníků. Ztráty ze strany Kambodže nejsou známé.

1975-2002 - Pro-sovětská vláda Angoly čelí rostoucí opozici z hnutí „Unita“, které je podporované Jižní Afrikou a tajnými službami USA. SSSR poskytl vojenskou, politickou a ekonomickou podporu v organizaci zásahů kubánských vojáků v Angole, poskytl angolské armádě velké množství moderních zbraní a odeslal do této země několik stovek vojenských poradců. V roce 1989 kubánské jednotky opustily Angolu,

ale občanská válka pokračovala až do roku 1991. Konflikt v Angole skončil až v roce 2002, po smrti trvalého vůdce „Unity“ Jonase Savimbi.

1975-2003 - Východní Timor. V prosinci 1975, den po odletu amerického prezidenta Forda z Indonésie, která se stala nejcennějším nástrojem Spojených států v jihovýchodní Asii, vojáci Suharta s požehnáním USA napadli ostrov a používali k této agresi zbraně USA. V roce 1989 indonéské jednotky, sledující cíl násilné anexe Timoru, zničily 200 tisíc z jeho 600 tisícového obyvatelstva. Amerika podporuje tuto agresi a zamlčuje krveprolití na ostrově.

1978 - Guatemala. Vojenská a ekonomická pomoc proamerickému diktátorovi Lucasovi Garcíovi, který zavedl jeden z nejvíce represivních režimů v zemi. Více než 20 000 civilistů bylo za finanční pomoci USA zabito.

1979-1981 - Série vojenských převratů na Seychelách - malé zemi vedle východního pobřeží Afriky. Přípravy puče a invaze žoldnéřů se zúčastnila Francie, Jižní Afrika a americká rozvědka.

1979 - Střední Afrika. Více než 100 dětí bylo zabito, když uspořádali protest proti povinnosti nákupu školní uniformy výhradně v obchodech patřících prezidentovi. Mezinárodní společenství odsoudilo zabíjení a vyvíjelo tlak na zemi. V těžkých dobách střední Afriky přišly na pomoc Spojené státy, pro které byla výhodná tato pro-americká vláda.

1979 - Jemen. Amerika poskytuje vojenskou pomoc povstalcům, aby se zavděčila Saúdské Arábii.

1979-1989 - Sovětská invaze do Afghánistánu. Po četných útocích mudžahedínů na území Sovětského svazu, vyprovokovaných a zaplacených Amerikou, se Sovětský svaz rozhodl poslat vojáky do Afghánistánu a udržet tam pro-sovětskou vládu. Mudžahedíny bojující s oficiální vládou v Kábulu, k nimž patřil jeden z dobrovolníků ze Saúdské Arábie, Usáma bin Ládín, podporuje Amerika. Dá se říci, že Amerika válčila rukama afghánských povstalců. V roce 1989 sovětské vojáky opustili Afghánistán, kde pokračovala občanská válka mezi znepřátelenými frakcemi mudžahedínů a kmenovými svazy.

1980-1992 - Salvador. Pod záminkou zhoršující se vnitřní situace v zemi, která by mohla přerůst do občanské války, Spojené státy zpočátku rozšířily svou vojenskou přítomnost v Salvadoru skrze nasazení poradců. Poté začaly provádět speciální operace s využitím vojensko-špionážního potenciálu Pentagonu a Langley. Důkazem toho je fakt, že asi 20 Američanů bylo zabito nebo zraněno při nehodách vrtulníků a letadel během provádění průzkumných nebo jiných misí nad bojištěm. Existují také důkazy o americké angažovanosti v pozemním boji. Válka oficiálně skončila v roce 1992. Stála Salvador 75 000 mrtvých civilistů a americké ministerstvo financí 6 miliard dolarů odebraných z kapes daňových poplatníků. Od té doby žádné sociální změny v zemi nenastaly. Hrstka bohatých stále vlastní a řídí zemi, chudí se stali ještě chudšími, opozice se potlačuje „eskadrami smrti“. Například ženy byly zavěšeny na stromech za jejich vlastní vlasy, byla jim useknutá prsa, vystřižen vnitřek genitální oblasti a nasazen jim na tvář. Mužům byl uříznut penis a strčen jim do pusy, děti byly roztrhány ostnatým drátem přímo před jejich rodiči. To vše bylo provedeno ve jménu demokracie americkými odborníky a tak každý rok umíralo několik tisíc lidí. Aktivně se na vraždách podíleli američtí absolventi Graduate School of the Americas (School of the Americas), která je známá pro její výcvik mučení a teroristické aktivity.

80. léta - V Hondurasu fungují vojenská komanda smrti, vycvičená a zaplacená USA. Počet obětí zabitých v této zemi se odhaduje na desítky tisíc. Mnozí důstojníci z týmu smrti byli vyškoleni ve Spojených státech. Honduras se proměnil na vojenskou základnu pro boj USA proti Salvadoru a Nikaragui.

1980 - Vojenská pomoc Iráku kvůli destabilizaci nového protiamerického režimu Íránu. Válka trvala 10 let a počet obětí se odhaduje na jeden milion. Amerika protestuje, když se OSN snaží odsoudit iráckou agresi. Spojené státy navíc vymažou Irák ze seznamu „zemí, které podporují terorismus“. Současně Amerika tajně posílá přes Izrael Íránu zbraně v naději, že se zde uskuteční pro-americký převrat.

1980 - Kambodža. Pod tlakem americké organizace „World Food Program“ vysílá Thajsku potraviny za cenu 12 milionů dolaru, tyto potraviny dostane kmen Rudých

Khmerů, tj. předchozí vláda Kambodži, která je zodpovědná za zabití 2,5 milionu lidí za 4 roky vlády. Kromě toho, Amerika, západní Německo a Švédsko poskytují stoupencům Pol Pota přes Singapur zbraně, gangy Rudých Khmerů terorizují Kambodžu ještě 10 let po pádu režimu.

1980 - Itálie. V rámci „Operace Gladio“ Amerika zprostředkuje výbuch na nádraží v Bologni, je zabito 86 lidí. Cílem bylo zdiskreditovat komunisty v nadcházejících volbách.

1980 - Jižní Korea. S podporou Američanů byly zabito tisíce demonstrantů ve městě Kwangju. Protest byl namířen proti používání mučení, masovému zatýkání, zmanipulování voleb a osobně proti americké loutce Chun Doo Hwanovi. O několik let později mu Ronald Reagan řekl, že „udělal hodně pro udržení 5 000 let staré tradici oddanosti svobodě“.

1981 - Zambie. Americe se velmi nelíbila vláda této země, jelikož nepodporovala Amerikou podporovaný apartheid v Jižní Africe. Takže se Američané snažili zorganizovat převrat, který měli provést zambijští disidenti s podporou jihoafrických vojsk. Pokus o převrat se nezdařil.

1981 - USA sestřelují dva libyjské letouny. Útok byl zaměřen na destabilizaci antiamerické vlády M. Kaddáfího. Současně byly provedeny ukázkové manévry u pobřeží Libye. Kaddáfí podpořil Palestince v jejich boji za nezávislost a svrhl předchozí pro-americkou vládu.

1981-1990 - Nikaragua. CIA řídí invazi do země. Po pádu Somozovy diktatury a příchodu k moci sandinistů v roce 1978 bylo Spojeným státům jasné, že v Latinské Americe může vzniknout „další Kuba“. Prezident Carter se uchýlil k sabotáži revoluce v diplomatické a ekonomické formě. Jeho nástupce Reagan vsadil na sílu. V té době byla Nikaragua mezi nejchudšími zeměmi na světě, bylo tam jen pět výtahů a jeden eskalátor, a i ten nefungoval. Reagan však prohlásil, že Nikaragua představuje velké nebezpečí, a když pronášel svou řeč, tak se v televizi ukazovala mapa USA, která se plnila červenou barvou, jako by představující jdoucí nebezpečí z Nikaragui. Během 8 let byli lidé z Nikaragui napadáni tzv. kontras, vytvořených USA ze zbytků Somozovy stráže a ostatních příznivců diktátora. Byla zahájena totální válka proti všem progresivním sociálním a ekonomickým programům vlády. Reaganovi „bojovníci za svobodu“ pálili školy a kliniky, byli zapojeni do násilí a mučení, bombardování a střelby do nevinných lidí, což vedlo k porážce revoluce. V roce 1990 se konaly volby, během kterých Amerika utratila 9 milionů dolarů na podporu proamerické strany (National Opposition Union) a vydírání lidí, kterým řekli, že když strana získá moc, nájezdy kontras financovaných z USA přestanou a místo toho bude zemi zajištěna masivní pomoc. Sandinisté opravdu prohráli. Během 10 let „svobody a demokracie“ žádná pomoc do Nikaragui nebyla nikdy doručena: ekonomika byla zničena, země zbídačená, vznikla negramotnost a sociální služby, které byly před příchodem USA nejlepšími ve střední Americe, byly zlikvidovány.

1982 - Vláda jihoafrické republiky Surinam začala provádět socialistické reformy a pozvala kubánské poradce. Americké zpravodajské služby podporovaly demokratické a pracovní organizace. V roce 1984 pro-socialistická vláda odstoupí jako výsledek dobře organizovaných občanských nepokojů.

1982-1983 - Teroristický útok 800 amerických mariňáků proti Libanonu. Opět mnoho obětí.

1982 - Guatemala. Amerika pomáhá dostat se k moci generálovi Efrainovi Rios Monttovi. Po 17 měsících ve funkci zničil 400 indiánských vesnic.

1983 - Vojenská intervence v Grenadě, asi 2 000 mariňáků. Zničení stovek životů. V Grenadě proběhla revoluce, která přivedla k moci skupiny levicové orientace. Nová vláda této malé ostrovní země se snažila provádět ekonomické reformy s pomocí Kuby a Sovětského svazu. Spojené státy se obávaly „exportu“ kubánské revoluce. Navzdory skutečnosti, že vůdce grenadských marxistů Maurice Bishop byl zabit ostatními členy strany, Spojené státy se stejně rozhodly Grenadu napadnout. Formální verdikt o použití vojenské síly byl vyhlášen „Organization of Eastern Caribbean States“, důvodem pro zahájení vojenské operace byly američtí studenti jako rukojmí. Americký prezident Ronald Reagan řekl, že se připravuje kubánsko-sovětská okupace Grenady, a že v Grenadě jsou sklady zbraní, které mohou být použity mezinárodními teroristy. Po dobytí ostrova (1983) bylo zjištěno, že studenti nejsou drženi jako rukojmí a sklady byly plné starých sovětských zbraní. Před invazí USA oznámily, že na ostrově je 1 200 kubánských commandos. Poté vyšlo najevo, že Kubánců na ostrově nebylo více než 200, z nichž třetina byli civilní specialisté. Členové revoluční vlády byli zatčeni a předáni americkými vojáky do USA. Soud, jmenovaný novou vládou, je odsoudil k trestům vězení. Shromáždění OSN podstatnou většinou odsoudilo tuto akci. Prezident Reagan k tomu řekl: „Tohle ani nenarušilo mou snídani.“

1983 - Destabilizační činnost v Angole: podpora ozbrojených protivládních sil, teroristické útoky a sabotáže v podnicích.

1984 - Američané sestřelili dvě iránská letadla.

1984 - Amerika nadále financuje protivládní povstalce v Nikaragui. Když Kongres oficiálně zakázal převádět peníze do rukou teroristů, CIA jednoduše klasifikuje finanční prostředky jako tajné. Kromě peněz získávali kontras i účinnější pomoc: Nikaragujci chytili Američany jak pokládají miny ve třech zálivech, to znamená, že vedli typickou teroristickou činnost. Věc byla projednána u Mezinárodního soudního dvora, Amerika byla odsouzena k zaplacení 18 miliard dolarů, ale nevěnovala tomu pozornost.

1985 - Čad. Vláda vedená prezidentem Habrém byla podporovaná Američany a Francouzi. Tento represivní režim používal nejstrašnější mučení, pálení lidí zaživa a jiné techniky zastrásování obyvatel: elektrické šoky, vložení výfukového potrubí vozidla člověku do úst, držení v jedné cele s hnijícími mrtvolami a hladomor. Je

doloženo zničení stovek zemědělců na jihu. Výcvik a financování režimu zajišťovaly USA.

1985 - Honduras. USA vysílají odborníky na mučení a vojenské poradce pro nikaragujské kontras, kteří jsou známí svým brutálním a sofistikovaným mučením. Spolupráce Ameriky s vlivnými obchodníky s drogami. Jako kompenzaci honduraská vláda dostane 231 milionů dolarů.

1986 - Útok na Libyi. Bombardování Tripolisu a Benghází. Mnoho obětí. Důvodem byl teroristický útok, který spáchali agenti libyjských tajných služeb na diskotéce v západním Berlíně, populární mezi americkými vojáky. V květnu 1986 během cvičení americké flotily byly potopeny dvě libyjské válečné lodě, další byla poškozena. Na otázku novinářů, zda válka začala, mluvčí Bílého domu řekl, že proběhly „pokojné mořské manévry v mezinárodních vodách“. Další komentář nenásledoval.

1986-1987 - „Válka tankerů“ mezi Irákem a Íránem. Útoky letectva a námořních sil válčících stran na ropná pole a tankery. Spojené státy vytvořily mezinárodními síly k ochraně přepravy v Perském zálivu. Tím započala stálá přítomnost amerického námořnictva v Perském zálivu. Nevyprovokovaný útok USA na íránskou loď v mezinárodních vodách, zničení íránských ropných plošin.

1986 - Kolumbie. Americká podpora proamerického režimu „v boji proti drogám“. Do Kolumbie bylo převezeno velké množství vojenského materiálu poté, co kolumbijská vláda prokázala svou loajalitu k USA: v „sociálních čistkách“. Jednalo se o zničení odborových předáků a členů více či méně významných hnutí a organizací, zemědělců a nevýhodných politiků pro „očistění“ země od protiamerických a protivládních elementů. Aktivně se používalo brutální mučení, například v letech 1986-1988. Centrum Pracovníků ztratilo 230 lidí, téměř všichni byli nalezeni umučení k smrti. Za pouhých šest měsíců, „čištěním“ (1988) bylo zabito více než 3 000 lidí, pak Amerika

řekla, že „Kolumbie má demokratickou formu vlády a významně neporušuje stupeň mezinárodně uznávaných lidských práv“. Od roku 1988 do roku 1992 bylo z politických důvodů zabito kolem 9 500 lidí (včetně 1 000 členů jediné nezávislé politické strany „Vlastenecký svaz“), do toho není zahrnuto 313 mrtvých rolníků a 830 politických aktivistů se pohřešovalo. Do roku 1994 se počet usmrčených osob z politických důvodů již rozrostl na 20 000. Následující případy začlenit do „boje proti drogám“ určitě nejde. V roce 2001 se kmen indiánů snažil pomocí pokojných protestů nedopustit těžbu ropy na svém území americkou firmou „Occidental Petroleum“. Firma se samozřejmě neptala na povolení a poslala na civilisty vládní síly. Výsledkem bylo napadení dvou vesnic v regionu Valle del Cauca - bylo zabito 18 lidí, z toho 9 dětí. Podobný incident se stal v roce 1998 v Santa Domingu. Při pokusu přehradit cestu byli zabity 3 děti a desítky lidí byly zraněny. 25 % kolumbijských vojáků chrání zahraniční ropné společnosti.

1986-2000 - Nepokoje na Haiti. Během 30. let zde USA podporovaly diktaturu rodiny Duvalierů, a to dokud proti ní nevystoupil kněz Aristide. Mezitím CIA tajně pracovala s „eskadrami smrti“ a obchodníky s drogami. Bílý dům předstíral, že podporuje návrat Aristida k moci po jeho svržení v roce 1991. Po více než dvou letech prodlení americká armáda obnovila jeho vládu. Ale až poté, co dostala záruku, že nebude pomáhat chudým na úkor bohatých a bude následovat principy „tržní ekonomiky“.

1987-1988 - USA pomáhají Iráku v jeho válce proti Íránu nejen zbraněmi, ale i bombardováním. Navíc Spojené státy a Británie poskytly Iráku zbraně hromadného ničení, včetně smrtícího plynu, kterým bylo otráveno 6 000 civilistů v kurdské vesnici Halabja. Právě tento případ citoval Bush v předválečné rétorice v ospravedlnění americké agrese v roce 2003. O skutečnosti, že chemické zbraně byly poskytnuty Amerikou, která chtěla změnit antiamerický režim v Íránu, se samozřejmě nějak „zapomněl“ zmínit.

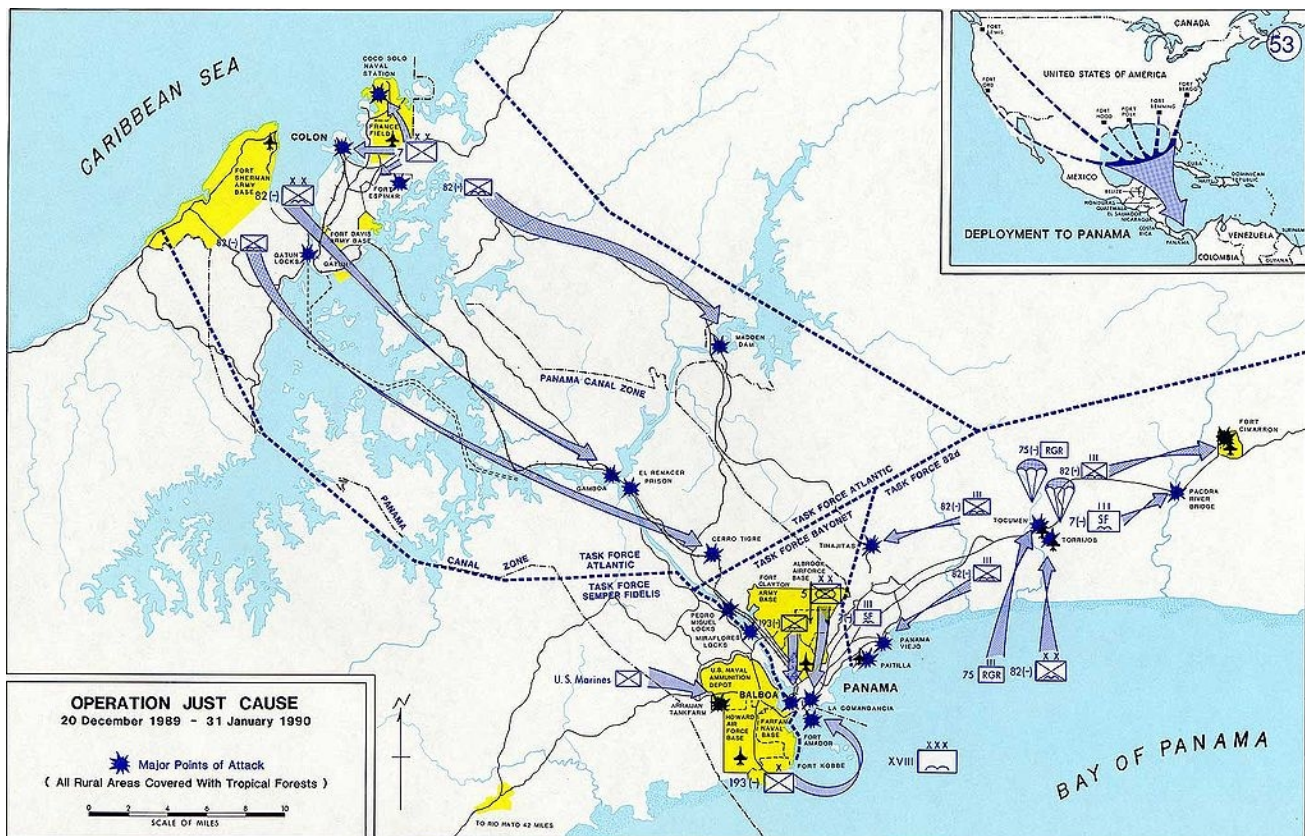
1988 - Turecko. Vojenská podpora země během masových represí vůči nespokojeným s proamerickou vládou. Široce rozšířené používání mučení, včetně mučení dětí, tisíce obětí. Kvůli tomu má Turecko třetí místo ve výši finanční pomoci USA. 80 % tureckých zbraní se kupuje ve Spojených státech a USA mají v zemi vojenské základny. Tolik prospěšná spolupráce umožňuje turecké vládě, aby páchala trestné činy bez obav, že „mezinárodní společenství“ přijme protiopatření. Například v roce 1995 byla zahájena kampaň proti kurdské menšině: 3 500 vesnic bylo zničeno, 3 miliony lidí zůstaly bez domova a bylo zabito několik desítek tisíc obyvatel. Ani „světové společenství“, natož Spojené státy se vůbec neobtěžovaly touto skutečností zabývat.

1988 - CIA zajišťuje výbuch letadla „Pan Am“, které letělo přes Skotsko, a našla v něm smrt stovka Američanů. Tento incident byl přičítán arabským teroristům. Ukázalo se, že tyto pojistky se vyrábí v Americe a jsou prodávány výhradně v CIA a ne v Libyi. Spojené státy několik let tlačily na Libyi ekonomickými sankcemi (a přitom čas od času prováděla nenápadné bombardování měst), že ta se nakonec rozhodla „přiznat“ svou vinu v roce 2003.

1988 - Invaze vojsk USA do Hondurasu kvůli ochraně teroristického hnutí „contras“, které po mnoho let útočilo odtud na Nikaraguu. Vojska jsou v Hondurasu dodnes.

1988 - Americká loď „Vincennes“ sestřelila v Perském zálivu raketou íránské letadlo s 290 cestujícími na palubě, včetně 57 dětí. Letadlo právě vzlétlo a nebylo ani v mezinárodním prostoru, ale nad íránskými teritoriálními vodami. Když se loď „Vincennes“ vrátila na základnu v Kalifornii, obrovský jásající dav ji přivítal s transparenty a balónky, orchestrem a pochodem, a ze samotné lodě z hlasitých reproduktorů zněla bravurní hudba. Hrdiny vítali dělostřeleckou palbou. Novináře Karamurza psal o obsahu článků publikovaných v amerických novinách věnovaných sestřelenému íránskému letadlu: *„Když čteš tyto články, tak hlava jde kolem. Letadlo bylo sestřeleno z dobrých úmyslů a cestující „nezemřeli nadarmo“, protože Írán se může zamyslet...“* Namísto omluvy Bush starší řekl: *„Nikdy se nebudu omlouvat za Spojené státy. Nezajímají mě fakta.“* Kapitán křižníku „Vincennes“ byl oceněn medailí za statečnost. Pozdější vláda USA plně uznala svou chybu a nelidské jednání. Do dnešního dne USA nicméně nesplnily své povinnosti na náhradu morální a materiální škody příbuzným obětí v důsledku tohoto bezprecedentního činu.

1989 - Ozbrojený zásah v Panamě, zabití prezidenta Noriegy, který je doted v americkém vězení. Byly zabity tisíce lidí, v úředních dokumentech byl jejich počet snižen na 560. Rada bezpečnosti OSN byla téměř jednomyslně proti okupaci. Spojené státy vetovaly rezoluci Rady bezpečnosti, a začaly plánovat další „záchranné operace“. Rozpad SSSR ušetřil USA nutnosti omlouvat se vedl k tomu, že *„poprvé po mnoha letech se Spojené státy mohly uchýlit k síle bez obav o ruskou reakci“*, jak řekl po invazi do Panamy jeden ze zástupců amerického ministerstva zahraničí. Ukázalo se, že navrhovaný rozpočet Pentagonu po skončení studené války ze strany Bushovy administrace, již bez výmluvy „ruské hrozby“ byl ještě větší než předtím.

1989 - Američané sestřelili dva libyjské letouny.

1989 - Rumunsko. CIA se podílí na svržení a vraždě Ceaușesca. Zpočátku s ním Amerika zacházela velmi vládně, protože vypadal jako skutečný konfident v socialistickém táboře: nepodporoval vstup sovětských vojsk do Afghánistánu a bojkot olympijských her v roce 1984 v Los Angeles, trval na současném rozpuštění NATO a Varšavské smlouvy. Ale na konci 80. let, se ukázalo, že nepůjde cestou zrádce socialismu, jako Gorbačov. Navíc tomu překážely čím dál větší odhalení oportunistu a zrady komunismu, znějící z Bukurešti. V Langley bylo rozhodnuto, že Ceaușescu musí být odstraněn (samozřejmě bez souhlasu Moskvy to tehdy nešlo...) Operací byl pověřen vedoucí oddělení CIA pro východní Evropu Milton Borden. Nyní uznává, že akce na svržení socialistického režimu a odstranění Ceaușesca byla naplánovaná americkou vládou. 1989 - Filipíny. Vládě pro boj proti převratu je poskytnuta letecká podpora.

1989 - Američtí vojáci potlačují nepokoje v Panenských ostrovech.

1990 - Vojenská pomoc guatemalské proamerické vládě „v boji proti komunismu“. V praxi se to odráží na masových masakrech, do roku 1998 se stalo obětmi střetů 200 000 lidí, pouze 1 % zabitých civilistů „zásluhou“ protivládních rebelů. Je zničeno více než 440 vesnic, desítky tisíc lidí uprchly do Mexika, více než milion uprchlíků odešel do vnitrozemí. V zemi se rychle šíří chudoba (1990 – 75 % populace), desetitisíce umírají hladem, otevírají se farmy na výrobu dětí, které pak rozřežou na orgány pro bohaté americké a izraelské klienty. Na amerických kávových plantážích lidé žijí a pracují za podmínek jako v koncentračním táboře.

1990 - Podpora vojenského převratu na Haiti. Populární a legitimně zvolený prezident Jean-Bertrand Aristide byl svržen, ale lidé ho začali aktivně požadovat zpět. Poté Američané spustili dezinformační kampaň, že je duševně nemocný. Amerikou dosazený generál Prosper Anvil byl nucen uprchnout na Floridu v roce 1990, kde nyní žije v přepychu za ukradené peníze.

1990 - Začíná námořní blokáda Iráku.

1990 - Bulharsko. Amerika utrácí 1 500 000 dolarů na financování soupeřů Bulharské socialistické strany během voleb. Nicméně BSS vyhrává. Amerika i nadále financuje opozici, což vede k brzkému odstoupení socialistické vlády a nastolení kapitalistického režimu. Výsledek: kolonizace země, zbídačování lidí, částečné zničení ekonomiky.

1991 - Rozsáhlé vojenské akce proti Iráku, na které se podílí 450 000 vojáků a několik tisíc kusů moderní techniky. Bylo zabito nejméně 150 tisíc civilistů. Úmyslné bombardování civilních objektů pro zastrašení obyvatelstva Iráku. Pro první invazi do Iráku Amerika použila následující výmluvy:

Tvrzení vlády USA:

- 1) Irák napadl nezávislý stát Kuvajt
- 2) Husajn vyrábí jaderné zbraně a použije je proti Americe
- 3) Irák nechtěl začít mírové rozhovory a stáhnout vojáky
- 4) zvěrstva irácké armády v Kuvajtu
- 5) použití zbraní hromadného ničení iráckou armádou
- 6) Irák se chystal zaútočit na Saúdskou Arábii
- 7) v Iráku není demokracie

Pravda:

- 1) Kuvajt byl po staletí součástí Iráku a britští imperialisté ho odtrhli pomocí síly ve 20. letech 20. století kvůli politice „rozděl a panuj“. Žádná země v regionu neuznala tento stát.
- 2) Plány na výrobu jaderných zbraní byly v počáteční fázi, pod touto záminkou můžeme bombardovat většinu světa. Jeho záměr zaútočit na Ameriku byl samozřejmě čirým výmyslem.
- 3) Když Amerika napadla Irák, mírová jednání byla již v plném proudu a irácká armáda opouštěla Kuvajt.

- 4) Nejhorší zvěrstva typu vražd novorozeňat popsanych výše byla vymyšlená americkou propagandou.
- 5) Amerika sama poskytla Husajnovi tyto zbraně.
- 6) Důkazy doposud nejsou.
- 7) Američané sami dosadili Husajna k moci.

1991 - Kuvajt. Schytlal to i Kuvajt, který Američané „osvobodili“: stát byl bombardován a vojensky obsazen.

1992-1994 - Okupace Somálska. Ozbrojené násilí proti civilnímu obyvatelstvu, vraždění civilistů. V roce 1991 byl sesazen prezident Somálska Mohammad Siad Barre. Od té doby je jeho země skutečně rozdělena na klanová území. Ústřední vláda neovládá celou zemi. Američtí představitelé nazvali Somálsko „ideálním místem pro teroristy“. Nicméně, někteří vůdci klanů, jako je Mohammed Farah Aidid spolupracovali v roce 1992 s mírovými jednotkami OSN. Ale ne na dlouho. O rok později už s nimi bojoval. Vedoucí představitelé somálských klanů měli vlastní malou, ale velmi pohyblivou a dobře vyzbrojenou armádou.

Američané s těmito armádami nebojovali, ale pouze vyhlazovali civilní obyvatelstvo. Yankees ztratili dvě bojové helikoptéry, několik obrněných „Hummerů“, 18 lidí bylo zabito a 73 zraněno (speciální síly týmu „Delta“ a piloti vrtulníku), zničili několik městských bloků a zabili podle různých odhadů 1-10 000 lidí (včetně žen a dětí). V roce 1994, po dvou letech neúspěšných pokusů o „obnovení pořádku“ v zemi, se téměř 30 tisíc vojáků americké armády bylo nuceno evakuovat. Aidid byl zabit až v roce 1995 a diplomatické vztahy mezi Somálskem a Spojenými státy neexistují doteď (2005). Američané natočili film „Black Hawk Down“, kde se představili jako hrdinští osvoboditelé Somálců, kteří bojují proti teroristům. A tím to skončilo.

Američané v Somálsku. Po zničení tisíců civilistů americkými hrdlořezy, Somálci prokázali svou „vděčnost“ za bratrskou „pomoc“ a táhli jednoho zabitého okupanta ulicemi města. Dosažený účinek byl ohromující: po vysílání těchto záběrů v americké televizi ve Spojených státech začala diskuse na téma „proč jim pomáháme, když to jsou takoví barbaři?“ – a vojáci museli být pod tlakem veřejnosti evakuováni.

1992 - Angola. V naději, že získá bohaté zdroje ropy a diamantů USA financuje svého prezidentského kandidáta Jonasa Savimbiho. Ten prohrává. Před a po těchto volbách mu Spojené státy poskytují vojenskou pomoc pro boj s legitimní vládou. Během konfliktu zemřelo asi 650 000 lidí. Oficiální příčina podpory rebelů je boj proti komunistické vládě. V roce 2002 Amerika získala požadované výhodné podmínky pro své firmy a ze Savimbiho se stala přítěž. USA po něm chtěly, aby zastavil boje, ale on odmítl. V této souvislosti řekl jeden americký diplomat následující věc: „Problém s loutkami je ten, že ne vždy škubnou, když taháte za nitku“. Na tip od americké zpravodajské služby byla „loutka“ nalezena a zničena vládou Angoly.

1992 - V Iráku se nezdařil proamerický převrat, který měl nahradit Husajna americkým občanem Sa'd Salihem Džabrem.

1993 - Rusko. Američané pomáhali Jelcinovi zastřelit několik set lidí při útoku na Nejvyšší radu. Trvale kolují nepotvrzené zvěsti o amerických odstřelovačích, kteří pomáhali v boji proti „rudo-fašistickému převratu“. Kromě toho se Američané postarali o Jelcinovo vítězství v příštích volbách, i když pár měsíců před tím ho podporovalo pouze 6 % Rusů.

1993-1995 - Bosna. Hlídky během občanské války v bezletových zónách, sestřelená letadla, bombardování Srbů.

1994-1996 - Irák. Pokus svržení Husajna pomocí destabilizace země. Ani na den se nezastavilo bombardování, lidé umírali hladem a nemocemi kvůli sankcím, stále docházelo k výbuchům na veřejných místech. Za tímto účelem Američané používali teroristickou organizaci Irácký národní kongres (INA). Docházelo dokonce k ozbrojeným střetům s Husajnovými silami, jelikož Američané slíbili podporu Národnímu kongresu ze vzduchu. Nicméně podpora nepřišla. Teroristické útoky byly namířeny proti civilistům, Američané doufali, že tím vyvolávají hněv lidí na režim

Saddáma Husajna, který umožňuje vše. Režim to však dlouho netrpěl a v roce 1996 byla zničena většina INA. Do nové irácké vlády INA také nikdo nepustil.

1994-1996 - Haiti. Blokáda směřující proti vojenské vládě, vojáci obnovují prezidentskou funkci pro Aristida tři roky po převratu.

1994 - Rwanda. Příběh je temný, hodně se teprve uvidí, ale nyní můžeme říci následující: pod vedením agenta CIA Jonase Savimbiho bylo v zemi zabito zhruba 800 000 lidí. Zpočátku byly hlášeny tři miliony, ale v průběhu let se počet snižuje. Řeč je o etnické čistce - zničení národa Hutuů. Velmi dobře ozbrojený kontingent OSN, který se v zemi nacházel, neudělal nic. Nakolik je v tom namočena Amerika a jaké cíle sledovala, to zatím není jasné. Je známo, že armáda Rwandy, která se zabývala zabíjením civilního obyvatelstva, žije z amerických peněz a je vyškolená instruktory z USA. Je známo, že prezident Rwandy, Paul Kagame, během jehož vlády došlo k hromadným vraždám, získal vojenský výcvik ve Spojených státech. Kagame určitě navázal skvělé vztahy nejen s americkou armádou, ale také s americkou rozvědkou. Nicméně, žádnou zřetelnou výhodu Američané z genocidy nezískali.

1994 - Rusko. První a druhá čečenská válka. Již v roce 1995 se objevily zprávy, že byli někteří Dudajevovi ozbrojenci školeni ve výcvikových táborech CIA v Pákistánu a Turecku. USA, jak známo, prohlásily ropná bohatství Kaspického moře zónou svých životních zájmů a začaly ničit stabilitu na Blízkém východě. Přes prostředníky v této oblasti USA pomáhaly živit myšlenku oddělení severního Kavkazu od Ruska. Jim blízcí lidé s velkými pytli peněz podněcovali Basajevův gang k „džihádu“ v Dagestánu a dalších oblastech, kde žijí zcela normální a klidní muslimové. Kromě toho se v USA – podle údajů uvedených na internetových stránkách „Federální agentury pro vyšetřování“ – nachází 16 čečenských a pro-čečenských organizací.

Je znám skandál s britskou organizací „Helo-Trust“. Teoreticky „Helo-Trust“, která byla vytvořena ve Velké Británii na konci 80. let jako charitativní nezisková organizace, měla poskytovat pomoc při odminování oblastí zasažených ozbrojeným konfliktem. Podle svědectví zadržených čečenských povstalců, které poskytli FSB, instruktoři „Helo-Trust“ od roku 1997 vyškolili více než sto specialistů na miny a výbuchy. Je známo, že financování „Helo-Trust“ provádí britské ministerstvo pro mezinárodní rozvoj, Ministerstvo zahraničí Spojených států, Evropská unie, vlády Německa, Irska, Kanady, Japonska, Finska a soukromé osoby. Navíc ruská kontrarozvědka zjistila, že se zaměstnanci „Helo-Trust“ aktivně podíleli na shromažďování zpravodajských informací na území Čečenska v oblasti sociálněpolitických, ekonomických a vojenských záležitostí.

Kvůli nedostatku financování svých vlastních obdobných projektů ruská armáda využívá americký systém GPS. Signál byl během války v Čečensku úmyslně vypnut, což zabránilo ruským vojákům zničit vůdce rebelů pomocí tohoto systému. Je taky znám případ, že Z. Brzezinski veřejně prohlásil v médiích, že Rusko se chystá použít chemické zbraně proti čečenským civilistům. Zároveň ruští vojáci zachytili vysílání čečenských rebelů, kteří se zmocnili velkých zásob chlóru a byli připraveni je použít

proti vlastním civilistům a hodit pak tento zločin na ruskou armádu. Spojitost je jasná. Mimochodem, právě Brzezinski vymyslel jak vtáhnout Sovětský svaz do Afghánistánu, právě on sponzoroval bin Ládina, právě on se proslavil výroky, že pravoslaví je hlavním nepřítelem Ameriky a Rusko je zbytečná země. Takže pokaždé, když Čečenci berou jako rukojmí ruské děti nebo nechají vybuchnout vlak, není pochyb o tom, kdo za tím vším je.

1995 - Mexiko. Americká vláda sponzoruje kampaň proti zapatistům. Pod rouškou „boje proti drogám“ jde boj o území, která jsou atraktivní pro americké společnosti. Pro zničení místních lidí se používají vrtulníky s kulomety, rakety a bomby. Gangy vycvičené CIA zabíjí obyvatelstvo a široce používají mučení.

1995 - Chorvatsko. Bombardování letišť Srbské Krajiny před postupem Chorvatů.

1996 - 17. července 1996 let č. 800 letecké společnosti TWA explodoval na noční obloze nedaleko Long Islandu a spadl do Atlantského oceánu - všech 230 lidí na palubě zahynulo. Existuje důkaz, že Boeing byl sestřelen raketou USA. Motivace tohoto útoku nebyla stanovena, jednou z hlavních verzí je chyba při tréninku a odstranění nežádoucích osob na palubě letadla.

1996 - Rwanda. 6 000 civilistů bylo zabito vládními jednotkami, které jsou vyškoleny a financovány Amerikou a Jižní Afrikou. V západních médiích byla tato událost ignorována.

1996 - Kongo. Americké ministerstvo obrany se tajně účastnilo války v Demokratické republice Kongo (DRK). Do tajné operace Washingtonu v Konžské demokratické republice byly zapojeny i americké společnosti, jedna z nich je spojena s bývalým americkým prezidentem Georgem W. Bushem. Měli tam ekonomické zájmy v těžebním sektoru Konžské demokratické republiky. Pro zachování důvěrnosti používali soukromé vojenské personalisty. Washington pomohl Rwandě a Konžským povstalcům svrhnout diktátora Mobutu. Pak Američané podpořili rebely, kteří zahájili válku proti zesnulému prezidentovi Laurent-Desire Kabilovi, jelikož v roce 1998, režim Kabila začal sužovat zájmy amerických těžebních společností. Když Kabila získal podporu jiných afrických zemí, Spojené státy změnilы svou taktiku. Američtí speciální agenti začali trénovat jako odpůrce Kabily Rwand'any, Ugand'any a Burund'any a jejich stoupence - obyvatele Zimbabwe a Namibie.

1997 - Američané uspořádali sérii bombových útoků v kubánských hotelech.

1998 - Súdán. Američané zničili raketovým úderem farmaceutickou továrnu, když prohlásili, že se v ní vyrábí nervový plyn. Protože tato továrna vyráběla 90 % léků v zemi, a import ze zahraničí Američané samozřejmě zakázali, výsledkem raketového útoku byla smrt desítek tisíc lidí. Prostě je nebylo čím léčit.

1998 - Čtyři dny aktivního bombardování Iráku poté, co inspektoři hlásili, že Irák nebyl dostatečně kooperativní.

1998 - Afghánistán. Útok na bývalé výcvikové tábory CIA, které používaly islámské fundamentalistické skupiny.

1999 - Jugoslávie. Přes pohrdání pravidly mezinárodního práva, obcházení OSN a Rady bezpečnosti, USA silami NATO zahájily kampaň 78denního bombardování suverénního státu Jugoslávie. Agrese proti Jugoslávii, která proběhla pod záminkou „zabránění humanitární katastrofě“, způsobila největší humanitární katastrofu v Evropě od druhé světové války. Během více než 32 000 bojových vzletů byly použity bomby o hmotnosti 21 tisíc tun, což odpovídá čtyřnásobku síly atomové bomby na Hirošimu. Více než 2 000 civilistů bylo zabito, 6 000 zraněno a zmrzačeno, více než milion zůstalo bez přístřeší a 2 miliony bez zdroje příjmů.

Bombardování ochrnulo výrobní kapacitu a infrastrukturu každodenního života Jugoslávie, což vedlo ke zvýšení nezaměstnanosti na 33 % a přivedlo 20 % obyvatel pod hranici chudoby, způsobilo přímé ekonomické ztráty ve výši 600 miliard dolarů. Jugoslávie, stejně jako celá Evropa utrpěla dlouhotrvající škody na ekologickém prostředí.

Z důkazů shromážděných Mezinárodním tribunálem pro vyšetřování amerických válečných zločinů v Jugoslávii, které předsedal bývalý americký generální prokurátor Ramsey Clark, je zřejmé, že CIA vyzbrojila a financovala gangy albánských teroristů (tzv. Kosovská osvobozenecká armáda, KLA) v Jugoslávii. Za účelem financování bojovníků KLA CIA vytvořilo dobře organizovanou kriminální strukturu pro obchod s drogami v Evropě.

Před začátkem bombardování Srbska vláda poskytla NATO mapu Jugoslávie, kde byly vyznačeny objekty nepodléhající bombardování, jelikož to způsobí ekologickou katastrofu. Američané s jím vlastním cynismem začali bombardovat právě ty objekty, které byly uvedeny na srbské mapě. Například ropnou rafinérii Pančevo bombardovaly šestkrát. V důsledku toho se do životního prostředí uvolnilo velké množství toxického plynu fosgenu, 1 200 t monomerů vinylchloridu, 3 000 t hydroxidu sodného, 800 t kyseliny chlorovodíkové, 2 350 t kapalného amoniaku a 8 t rtuti. Tohle všechno šlo do země, půda byla otrávena. Podzemní vody, zejména v centru města Novi Sad, obsahují rtuť. Jako výsledek bomb NATO s uranovým jádrem začala nemoc tzv. „golfský syndrom“, děti se rodí jako zrůdy. Ekologové ze Západu, především Greenpeace, zcela mlčí o zvěrstvech americké armády v Srbsku.

2000 - Přebírat v Bělehradě. Američané nakonec svrhli nenáviděného Miloševića.

2001-2014 - Invaze do Afghánistánu. Typický program Američanů: mučení, zakázané zbraně, hromadné zabíjení civilistů, ujištění o blížící se rekonstrukci země, používání ochuzeného uranu, a nakonec vycucaný z prstu „důkaz“ o angažovanosti bin Ládina v teroristických útocích 11. září 2001, který je založen na pochybném videu se špatným zvukovým signálem a zcela odlišným člověkem od bin Ládina.

2001 - Američané se honí po celé Makedonii za albánskými teroristy z Kosovské osvobozené armády, kteří byli vyškoleni a vyzbrojeni samotnými Američany v boji proti Srbům.

2002 - Američané zavádí vojska na Filipíny, jelikož mají strach z občanských nepokojů.

2002-2004 - Venezuela. V roce 2002 se zde uskutečnil proamerický státní převrat, opozice nelegálně svrhla populárního prezidenta Huga Cháveze. Hned další den začalo lidové povstání na podporu prezidenta, Chávez byl zachráněn z vězení a vrátil se na svůj post. Nyní tam probíhá boj mezi opozicí, podporovanou Američany a vládou. Venezuela je bohatá na ropu. Navíc není tajemstvím, že Hugo Chávez byl nejlepším přítelem kubánského vůdce Fidela Castra. A Venezuela je jednou z mála zemí, která otevřeně kritizovala americkou zahraniční politiku. Například v dubnu 2004, ve svém projevu na shromáždění u příležitosti výročí vojenského převratu v zemi, Chávez řekl,

že moc ve Washingtonu zachytila imperialistická vláda, která v zájmu dosažení svých cílů je připravena zabít ženy a děti.

2003 - „Protiteroristická operace“ na Filipínách.

2003-2011. Irák. USA a široká koalice napadá Irák a svrhává Saddáma Husajna (později ho naleznete v úkrytu a irácká vláda ho usmrtí). Více než 150 000 mrtvých civilistů, 4000 amerických a koaličních vojáků (včetně českých). Ekonomika země rozvrácena, ropná pole rozprodána a pronajata západním společnostem na desítky let dopředu. Sociální segradace celé země. Občanská válka sunnitů, šíitů a Kurdů.

2003 - Libérie.

2003 - Sýrie. Jak už to tak bývá, začne USA v záchvatu vášně ničit zemi-oběť (v tomto případě, Irák), ale také okolní země. 24. června Pentagon oznámil, že možná zničili Saddáma Husajna nebo jeho nejstaršího syna Udaje. Podle vedoucího americké armády, dron Predator zasáhl podezřelý konvoj. Jak se ukázalo, při honbě za představitelem bývalého iráckého režimu, americká armáda působila v Sýrii. Americká vojenská jednotka uznala střet se syrskou pohraniční stráží. Byli použiti parašutisté. Ze vzduchu kryla přistání speciálních sil letadla a vrtulníky.

2003 - Přebírat v Gruzii. Přímou pomoc gruzínské opozici poskytoval americký velvyslanec v Tbilisi Richard Miles – to znamená, že to bylo provedeno se souhlasem

Bílého domu. Mimochodem, Miles byl už dlouho nechvalně známý jako hrobník režimů:

- byl velvyslancem v Ázerbajdžánu, když k moci přišel Hejdar Alijev;
- byl v Jugoslávii při bombardování a při svržení Slobodana Miloševiče,
- byl v Bulharsku, když parlamentní volby vyhrál dědic trůnu Simeon Saxe-Coburg Gotha, který zůstal v čele vlády.

Kromě politické podpory Američané podporovali opozici i finančně. Například Sorosova nadace přidělila 500 000 dolarů radikální opoziční organizaci „Kmara“ („Dost“). Dále financoval oblíbenou opoziční televizní stanici, která hrála klíčovou roli v podpoře „růžové revoluce“ a říká se, že poskytoval finanční podporu mládežnické organizaci, zodpovědné za pouliční protesty. Kromě toho, podle „Globe and Mail“ právě za peníze Sorosových organizací do Tbilisi na speciálních autobusech z různých měst sváželi opozičníky, a uprostřed náměstí před parlamentem byla postavena obrovská obrazovka, před kterou se shromažďovali odpůrci Ševarnadzeho. Podle dokumentu byly před svržením Ševarnadzeho v Tbilisi speciálně studovány metody organizování masových protestů v Jugoslávii, které vedly k rezignaci Miloševiče. Podle „Globe and Mail“, prezident Gruzie Michail Saakašvili, který získal právnický titul v New Yorku, osobně podporuje vřelé vztahy se Sorosem. Čečenští rebelové, přijatí do služby gruzínské armády, získali od Sorose bonus k platu.

2004 - Haiti. Protivládní protesty pokračovaly na Haiti během několika týdnů. Povstalci obsadili hlavní město Haiti, prezident Jean-Bertrand Aristide uprchl. Útok na hlavní město Port-au-Prince byl odložen na žádost Spojených států. Amerika zavádí armádu.

2004 - Pokus o převrat v Rovníkové Guineji, kde jsou slušné zásoby ropy. Britská zpravodajská služba MI6, CIA a španělské tajné služby se snažily propašovat do této země 70 žoldáků, kteří měli svrhnout režim prezidenta Theodora Nguema Mbasogo Obisanga s podporou místních zrádců. Žoldáci byli zadrženi a jejich vůdce Mark Thatcher (mimochodem, syn samotné Margaret Thatcherové!) našel útočiště ve Spojených státech.

2004 - Proamerický převrat na Ukrajině.

2008 - Rusko-gruzínská válka.

2011 – Tunis.

2011 – Egypt.

2011 - Libye. Nálety NATO uvrhly tuto kdysi podle afrických standardů prosperující zemi zpět do středověku, a co hůř, ponořily ji do občanské války. Západ použil

vojenské síly, aby tu instaloval poslušný, leč nepopulární režim neschopný si poradit se zakořeněnými náboženskými a kmenovými rozepřemi, které zemi trhají na kusy. Libyjská ropa a plyn byly hlavním cílem vojenské intervence NATO ve jménu ušlechtilého cíle osvobození obyčejných Libyjců od diktatury plukovníka Kaddáfího (více zde :<http://www.vlastnihlavou.cz/libye/>)

2011 - Počátek tzv. Arabského jara.

2011- Současnost. **Sýrie** (více zde: <http://www.jinezpravy.blogspot.cz/search/label/Sýrie>, www.vlastnihlavou.cz/syrie-pravda-o-syrii-syrska-opozice/)

2013-2014 - Ukrajinský Majdan, boje na jihovýchodě Ukrajiny. USA prohlašují, že do vzniku ukrajinské demokracie investovaly 5 miliard dolarů. Sestřelení malajsijského letadla, dosud nevyšetřeno.

2014 - vznik Islámského státu v Iráku a Levantě (ISIL), dnes jen Islámský stát (IS). Sunitské vojsko dobývá s pomocí americké výzbroje ukradené irácké armádě rozsáhlé území severovýchodu Sýrie a irácký Kurdistán. Vraždí a vyhání náboženské menšiny (křesťany, jezidy, šíity). V říjnu 2014 letectvo USA podniká letecké nálety na území od kontrolou IS.

Na území USA se boje prakticky nikdy vedly. Skoro nikdo nikdy Ameriku nenapadl. Slavný Pearl Harbor (Hawai), který byl napaden Japonci během druhé světové války, bylo obsazené území, které Američané sami zdevastovali o chvíli dřív. Jediným útokem další země na Spojené státy byla válka za nezávislost na Británii na konci 18. století a britský útok na Washington v roce 1814. Od té doby veškerý teror pochází ze Spojených států a nebyl nikdy potrestán.

(redakčně aktualizováno, kráceno, jazykově upraveno)

[Část první.](#)

Zdroj: chelemendik.sk

-mk-